

CESTA POZNANIA

Neskôr v to popoludnie, keď už nevyzeralo, že by Kráľovstvo za tých pár zvyšných hodín svetla zaútočilo z Dras-Leony, zamieril Eragon so Zafirou na cvičisko v zadnej časti vardenského tábora.

Tam sa stretol s Aryou, tak ako každý deň od chvíle, čo dorazili k mestu. Spýtal sa jej, čo robila a ona stručne odpovedala – od úsvitu bola zaneprázdnená ťažkými rozhovormi s Nasuadou a kráľom Orrinom. Potom Eragon vytasil meč a Arya ten svoj a zaujali pozície proti sebe. Dohodli sa, že na spes-trenie budú používať štíty; viac sa to podobalo na skutočný boj a prinieslo to do ich súbojov vítaný prvok zmeny.

Krúžili okolo seba krátkymi plynulými krokmi a ako tanečníci opatrne našľapovali na nerovnú zem bez toho, aby zo seba spustili oči.

Túto časť ich súboja si Eragon obľúbil. Keď hľadel Aryi do očí, bez mrk-nutia či zaváhania, a ona naňho upierala zrak s rovnakým sústredením a si-lou, bolo na tom niečo veľmi dôverné. Mohlo by ho to znepokojovať, ale on si užíval pocit spojenia, ktorý medzi nimi vznikol.

Arya zaútočila ako prvá a Eragon bol v mihu ohnutý v čudnom uhle a jej čepeľ mal pritlačenú zľava na krku, kde ho bolestivo ťahala za kožu. Eragon sa ani nepohol, kým Arya neuznala za vhodné uvoľniť tlak a dovoliť mu, aby sa vystrel.

„To bolo lajdácke,“ poznamenala.

„Ako to, že si stále lepšia ako ja?“ zavrčal rozčúlene.

„Lebo,“ odvetila a predstierala úder na jeho pravé plece, čím ho prinútila zodvihnúť štít a vylakane odskočiť, „mám viac než sto rokov praxe. Bolo by čudné, keby som *nebola* lepšia než ty, či nie? Mal by si byť pyšný na to, že sa ti podarilo sa ma vôbec dotknúť. To dokáže málokto.“

Brisingr zasvišťal vo vzduchu, keď sa Eragon ohnal po jej bližšom stehne. Ozvalo sa hlasné *brink*, keď úder zastavila štítom. Odpovedala dômyselným

točitým bodnutím, ktoré ho zasiahlo do zápätia ruky s mečom, a celou ru-kou a plecom až do spodiny lebečnej mu prešli ľadové ihličky.

Zamrkal, vyslobodil sa a hľadal dočasnú úľavu. Jedným z najväčších prob-lémov pri boji s elfmi bolo, že vďaka svojej rýchlosti a sile dokázali napadnúť a zaútočiť na nepriateľa z oveľa väčšej vzdialenosti, než by to dokázal ktorý-koľvek človek. Ak chcel byť pred Aryou v bezpečí, musel sa pohybovať neja-kých dvadsaťpäť metrov od nej.

Kým vytvoril dostatočný rozostup medzi nimi, Arya za ním vystrelila dvo-ma letnými skokmi, až za ňou viali vlasy. Eragon sa ohnal, keď bola ešte vo vzduchu, ale stočila sa, takže meč úplne minul jej telo. Potom vkĺzla okrajom svojho štítu pod jeho štít a odrazila ho nabok, takže mal náhle celkom nechránenú hrud'. Hoci bol veľmi rýchly, zodvihla meč a znovu ho pritlačila k jeho krku, tentoraz pod bradu.

Chvíľu ho držala v tejto pozícii a jej veľké, naširoko od seba posadené oči boli len pár palcov od jeho. V jej výraze bola zúrivosť a sústredenosť. Nevedel, ako si to má vysvetliť, ale poskytlo mu to oddych.

Potom akoby Aryi po tvári prebehol tieň, spustila meč a ustúpila od neho.

Eragon si počúval krk. „Keď toho toľko vieš o šermovaní, tak prečo ma nemôžeš učiť, ako byť lepší?“ opýtal sa jej.

Jej smaragdové oči zahoreli ešte prenikavejšie. „Snažím sa, ale problém nie je v tomto,“ povedala a poklepala mečom na jeho pravú ruku. „Problém je tu.“ Poklepala na jeho prilbu a kov zacinkal o kov. „A neviem, ako inak by som ťa mala učiť to, čo sa potrebuješ naučiť, než že budem stále poukazovať na tvoje chyby, kým ich neprestaneš robiť.“ Znovu mu zaklopkala na prilbu. „I keby to malo znamenať, že ťa budem musieť zdrvujúco porážať, aby sa mi to podarilo.“

To, že nad ním stále víťazila s takou pravidelnosťou, zraňovalo jeho hrdosť omnoho viac, než bol ochotný pripustiť, dokonca aj pred Zafirou. Vymolávalo to v ňom pochybnosti, či niekedy bude schopný zvíťaziť nad Galbatorixom, Murtaghom alebo nejakým iným naozaj silným protivníkom, keby sa proti nim musel postaviť v súboji bez pomoci Zafiry alebo svojich kúzel.

Eragon sa odvrátil od Arye a odbehol asi desať metrov od nej.

„No?“ precedil cez zaťaté zuby. „Môžeš v tom pokračovať.“ A zaujal nízky prikrčený postoj, v ktorom sa pripravoval na ďalší prudký útok.

Arya prižmurila oči, čo dodávalo jej hranatej tvári neľútostný výraz. „Dobre.“

S krikom sa hnali proti sebe a po cvičisku sa rozliehali zvuky ich zúrivého zápasu. Bojovali súboj za súbojom, takže boli unavení, spotení a pokrytí pra-